

	1931 Mill. Kr.	1936 Mill. Kr.
<i>Samlet Indførsel:</i>		
Raastoffer	425	449
Mindre bearbejdede Varer	435	527
Mere bearbejdede Varer	550	466
Tilsammen	1 410	1 442

Da Kreditrestriktionerne ikke alene virker paa Indførselen af fremmede Varer, men ogsaa vil ramme hele Erhvervslivet her i Landet, saavel Byggevirksomhed, Industri og Haandværk som Produktion og Omsætning i øvrigt, og da danske Varers Andel i Forbruget er steget stærkt i de senere Aar, maa man regne med, at en tilstræbt Begrænsning af Indførselsbehovet alene ved Hjælp af banktekniske Midler vil medføre betydelige økonomiske Forstyrrelser.

Man maa derfor, alt taget i Betragtning, formene, at den i Henhold til Valuta-loven foretagne Regulering af Indførselen af Varer, selv om denne kan være til Ulempe for Erhvervene, dog er den lempeligste Fremgangsmaade, der kan anvendes til Gavn for Samfundet som Helhed.

Ud fra det tidligere nævnte Synspunkt, at Valutaordningens Baand paa Erhvervs-livet bør løses paa de Omraader, hvor dette er muligt, saavel af Hensyn til de næringsdrivende som til Forbrugerne, har Udvalget indgaaende overvejet den Tanke, der har været fremsat, om at et betydeligt Antal Varer kunde overføres til en særlig Liste, hvorefter Importørerne skulde have Ret til Indførsel i ubegrænset Omfang, for saa vidt Indførselen skete under Hensyntagen til vore Udførselsinteresser. Udvalget har omfattet de i saa Henseende fremkomne Planer med megen Interesse, idet man for forskellige Varer, til hvis Indførsel der ikke knytter sig væsentlige valutariske Betæneligheder, men som desuagtet ikke kan sættes paa Friliste, vilde anse det for ønskeligt, at det kunde tilsikres Erhvervslivet, at hele det tilstedeværende Behov blev dækket. Dette vilde imidlertid, i det Omfang Landets valutamæssige Stilling tillader det, efter Udvalgets Skøn kunne opnaas indenfor den almindelige Valutaordnings Rammer ved et Samarbejde mellem vedkommende Organisationer og Valutacentralen, saaledes som det allerede paa vigtige Omraader er sket. Udskillelse af de paagældende Varer til en særlig Liste af den foreslaaede Karakter vilde derimod ikke føre til det forudsatte Resultat, idet det ikke administrativt-teknisk vilde være muligt at fordele Indførselen af en ikke kvantitativt begrænset Varemængde paa de forskellige Lande under fornødent Hensyn til vore udførselsmæssige Interesser. Hertil kommer, at det under de om Sagen med Erhvervsorganisationerne førte Forhandlinger er oplyst, at det ikke er Organisationernes Tanke, at de enkelte Importører skulde have fri Importret, men at Bevillinger stadig skulde tilstilles Importørerne i Forhold til deres hidtidige Importgrundlag. Værdien af en saadan Liste vilde næppe svare til de Erhvervsdrivendes Forventninger, og det tør ogsaa anses for utvivlsomt, at en saaledes begrænset „Friliste“ vilde give Anledning til stadige Uoverensstemmelser mellem de enkelte Importører, der vilde mene at have Krav paa ubegrænset Indførselsmulighed, og Valutaadministrationen, der skulde iagttage Lovens Formaal og respektere det gældende Importtalsgrundlag. Efter det oplyste skønnes det paagældende Forslag ikke at være anvendeligt.

Af Hensyn til den gennem Valutaordningen tilstræbte Sikring for vigtige Dele af Landets Økonomi og Erhvervsliv og af administrativt-tekniske Grunde maa Udvalget i